

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 16. Plures Beati Sanctorum Albo a Clemente XII. Papa inserti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.

A. C. 1737.

§. XVI.

*Plures Beati Sanctorum Albo a
mente XII. Papa inserti.*

Idem Pontifex maximus singularem
jecerat curam ad promovendum
honorem & gloriam in Sanctis suis:
studio incensus hoc anno plures,
vitæ sanctitate post eorum obitum
jam æternum in cœlis præmium
epti fuerunt, Deo in terris etiam
eorum virtutes, ac merita signis & mi-
raculis contestante, & Ecclesia rite
approbante publicis quoque honoribus
ac cultu prosequendos decrevit, &
fidelibus ad virtutum imitationem pro-
posuit. Postquam igitur Pacificus
Archiepiscopi auctoritate in Ven. Vi-
centii a Paulo vitam, sanctitatis fa-
mam, & virtutes pro more rigide in-
quisitum, & constructus ut vocant pro-
cessus anno hujus sæculi nono a S. Be-
tuum Congregatione approbatus fuit
decimo octavo post anno Benedictus
XIII. declaravit, constare de ejus vir-
tutibus tam Theologicis quam Cano-
nalibus in gradu heroico. Facto de-
mum miraculorum examine ex quo
plurimis quatuor fuere approbata: &
de biennio post hic Dei famulus Be-
torum, & approbatis aliis duobus

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

impia Jansenii dogmata a Sacra Sede
proscriberentur, nihilominus illi, quæ
privatæ suæ opinionis trophæum super
ruinas Jansenismi erigere moliti sunt
hujus sancti Viri apotheosin consueti
Jansenismi exprobratione ac calumniis
præpedire nitebantur; hinc præprimis
in Curia Romana objectabant, Vincentium
Vergerio de Havranne Abbatis
S. Cyrani Jansenistæ famosissimo nec
non Portu-Regiis Monialibus arcto
de fuisse junctum, proinde de Jansenis-
mo suspectum, ejusque Sodales tan-
secta infectos esse, bonam autem re-
borem malos fructus ferre non posse.
Ita nempe eo adhuc tempore in con-
suetudinem abiit, objecto Jansenis-
probrio non modo Thomistarum, sed
ipsam quoque Sanctorum famam de-
rare: Verum Bonneti Generalis respon-
so utraque hæc invidiæ machina felici-
ter dissiliit; luculentis enim argumen-
tis ostendit, Vincentium cum Abbate
San-Cyrano non alio ex fine familie-
rius egisse, nisi ut illum a suis erro-
ribus averteret, cognita autem ejus per-
vicacia illum acriter fuisse infectatum.
Jansenismi vero calumniam ejus Sode-
libus impactam retudit Bonnetus, de-
clarans, eam ortum habuisse ab illis, qui
Parochiam novam Versaliis, ubi Colle-
gium erigi speraverant, Lazaristis con-
fert

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

ferri verebantur, ac propterea hos tam Romanæ Curia, quam Gallicæ Aulæ de Jansenii secta suspectos reddere nitentur: Falsam autem esse hanc criminationem demonstrabat Generalis ex eo; quod paucos illos, quos hujus sectæ suspicio afflaverat, e sua Congregatione ejecerit, ac insuper die prima Augusti anno hujus sæculi vigesimo quarto in comitiis Generalibus Constitutio *Unigenitus* solemniter ac unanimi omnium Deputatorum consensu ab omnibus suis Sodalibus recepta. Ceterum rejectis illorum, qui sub pietatis zelique velamento S. Vincentii splendorem objecto Jansenismo obfuscare, incassum laborabant, cavillationibus, biduo post aperta fronte ipsimet Jansenistæ Parisienses, uti memorabimus, tam in Divi memoriam, quam in Pontificis Bullam pro ejus Canonisatione promulgatam impotentibus furiis debacchabantur.

Eadem die Clemens Pontifex Beatum Joannem Franciscum Regis Societatis Presbyterum Canonum Sanctorum adscripsit, ut fideles ejus triumphum publico cultu celebrent, & insignes ejus virtutes imitentur.

Porro jam Mense Februario hujus anni S. Rituum Congregatio vitæ sanctitatis

H h 3

etitate

Sæc. XVIII.

A. C. 1737.

ctitate ac miraculis rite probatis de
 cretum edidit, quo declaratum, et
 solemnem Beatæ Catharinæ de Fies
 chis seu Flischæ Adurnæ, necnon
 annæ de Falconeriis Canonisationem
 tuto procedi posse. Eapropter Pon
 tificis die trigesima Aprilis desuper Pu
 puratorum Senatu habito, die vige
 ma tertia Maij per Antonium Felice
 Zondadarium Cardinalem omnia, quæ
 in hac causa fuissent acta, necnon ve
 ram & miracula referri iussit. ac de
 mum habita per Gabrielem Serianum
 Consistorialis Aulæ Advocatum oratio
 ne Beatam Catharinam in Sanctarum
 Viduarum numerum, assignata annæ
 festivitatis die decima quinta Septem
 bris retulit, eo quod a prima sua juven
 tute eximiis virtutum exemplis ad fu
 turam sanctitatem præluxerit, ac in
 ipso conjugali statu inter plurimas ve
 xationes patientissime toleratas mundi
 oblectamenta fastidiens, totam sese Deo
 consecrasset, & carnem suam variis
 cruciatibus macerans, ferventissimam
 amorē erga Deum, pietate in pauper
 res, sui contemptu, assidua recurrens
 Divinarum contemplatione, aliisque
 virtutibus & prodigiis effulisset. Eo
 dem die ac solemnitate, postquam Ni
 colaus Maria Sacripantes perelegante
 pro Canonisatione Beatæ Julianæ Fal
 coneris

coneriæ patria Florentinæ perorasset, Sæc. XVIII.
A. C. 1737.
Pontifex illam ab universis Christi fide-
licibus tanquam Sanctam Virginem
publice honorari decrevit, eoquod illa
in teneris annis tam grandævam virtu-
tem proderet, ut Beatus Alexius ejus
Patruus Matri ipsius sæpe diceret, eam
non puellam, sed Angelum peperisse:
puritatis enim amantissima, spretis
nuptiis, Religiosarum Virginum insti-
tutum amplexata omnibus verbo & ex-
emplo præluxit, humilitate, modestia
ceterisque virtutibus mirifice excelluit,
in corporis maceratione, cælestium
contemplatione, continua contra ani-
mæ hostes victoria, & proximorum sa-
lute consenscens, raro prodigio in ex-
trema infirmitate Sacro Viatico refecta
sanctissime obiit, pluribus miraculis
incluta.

Horum quatuor Sanctorum festiva
apothosis in Basilica Lateranensi in
Festo SS. Triadis consueta pompa inter
reboantes tormentorum & campana-
rum strepitus solemniter celebrata est,
ipso summo Pontifice, viginti septem
Cardinalibus, & innumera populi fre-
quentia, supplicantium more ad ipsam
Ecclesiam procedentibus, ubi peractis
ceremoniis, & Litanis ac Hymno Am-
brosiano concinne decantatis Pontifex
duodecim scutorum millia in pauperes

Sæc. XVIII.

A. C. 1737.

distribui iussit, & omnibus utriusque sexus fidelibus rite confessis ac S. Synaxi refectis indulgentiam plenariam ac peccatorum remissionem contulit, præfatæ supplicationi & Canonisationi solemnibus interfuerint: ejusdem gratiæ etiam eos, qui domi vel in carceribus detinentur, necnon Moniales earum Monasteriis, vel alios legitime impeditos participes reddidit, dummodo recitatis tribus *Pater et ave* Deo gratias pro Canonisatione Sanctorum ad honorem Catholicæ fidei rependerent. Ceterum quatuor Sacra solemnia in ara maxima præfatæ Basilicæ quatuor Cardinales, non item Papa, peregere, eo quod hic ob corporales infirmitates, affectam valetudinem senilemque ætatem a dicta Ecclesia recedere coactus fuisset.

Nihilominus tertia post die decima nona Junij idem Pontifex mature discussis processibus Dei famulum Josephum de Leonissa Ordinis FF. Minorum S. Francisci Capuccinorum Beatorum Catalogo, solemnique consuetudine rite cooptavit. Eodem tempore Philippus Hispaniarum Rex Filio suo Cardinali Ludovico tanquam Toletano Archiepiscopo curam demandavit, ut in Joannis de Avila olim Clerici sæcularis sanctitatis fama inclyti virtutes & prodigia

digia inquiri, & nova testium exami- Sæc. XVIII.
 na institui, novosque processus auctori- A.C. 1737.
 tate apostolica fieri concederetur. Eo
 fine insuper Archiepiscopus Martinum
 de Baccia Albucellanæ Ecclesiæ Cano-
 nicum Romam ablegavit, ut summo
 Pontifici & S. Rituum Congregationi
 hanc causam impense commendaret,
 eisque hujus Venerabilis vitam in Hi-
 spania typis vulgatam traderet. Atta-
 men non Potentum commendatione,
 sed severo virtutum examine ac proba-
 ta prodigiorum veritate publici cultus
 honores Sanctis ab Ecclesia decernun-
 tur.

Pariter Mense Augusto Romæ in
 consuetis locis affigebatur S. Rituum
 Congregationis decretum de proxima
 beatificatione Ven. Claræ de Monte-
 falco, Ritræ de Cassia, Hieronymi
 Æmiliani fundatoris Congregationis
 Clericorum Regularium de Somascha.
 & Joannæ Franciscæ Fremiot a Chan-
 tal Viduæ. Insuper Clementina So-
 biescki nuper defuncta Jacobi III. An-
 gliæ Regis Conjux prodigiis inclarif-
 cere credebatur; quædam enim Mo-
 nialis Ord. Carmelitarum discalceata-
 rum in Ginnasiorum Asceterio gangræ-
 na tam periculosa in pectore laborasse
 fertur, ut Medicorum ac Chirurgorum
 communi judicio malum nonnisi ferro

H h 5

atque

Sæc. XVIII. atque adustione sanari posset: Illa ven
A. C. 1737. Dei opem per hujus Reginæ interces
 sionem implorans, linteï, quo desu
 cta Princeps olim utebatur, partes
 vulneri applicarit: & Ecce! altera
 die, dum Chirurghi ferrum & ignem
 læsæ parti admoturi accurrunt, ne mi
 nimum quidem plagæ vestigium depre
 hendunt: Sparso hujus sanationis ro
 more confestim Cardinalis Guadagnini
 de facti veritate juratos testes excepit,
 erectoque desuper authentico instru
 mento totam rei seriem summo Pontifi
 ci exposuit, qui rursus hoc beneficium
 ad rigidum examen vocari, & profu
 sum, ut ajunt, *preparatorium de san*
ctitate vitæ hujus Principissæ intra
 jussit.

§. XVII.

*Pontificia Constitutio contra homici
 das ad Hispaniæ Regnum ex
 tensa.*

*Vid. supra
 pag. 467.*

Anno hujus sæculi trigesimo quinto
 ut suo loco retulimus, Clemens
 Papa pro statu Ecclesiastico Constitutio
 nem edidit, qua declaratum, neminem
 in casu homicidii voluntarii, nequidem
 Clericali tonsura vel minoribus Ordini
 bus initiato aliisque Ecclesiasticis pri
 vilegiis